

Sygn. akt IV KK 232/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie **T. Z.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k.i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 czerwca 2022 r.,

kasacji Prokuratura Generalnego wniesionej na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 28 lipca 2021r., sygn. akt II Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 23 kwietnia 2021., sygn. akt II K (...)

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i w tym zakresie sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S., w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

T. Z. stanął pod zarzutem tego, że:

- w okresie od lipca 2015r. do 12 marca 2020r. w S. znęcał się psychicznie i fizycznie nad K. Ś. w ten sposób, że bez powodu wszczynał awantury domowe, w

trakcie których wyzywał ją słowami wulgarnymi, groził pozbawieniem życia lub rozstrojem zdrowia, kopał, ciągał za włosy, uderzał pięścią oraz otwartą dłoń po głowie, przy czym:

- w dniu 8 marca 2020r. uderzył pokrzywdzoną pięścią po głowie powodując u niej liczne zasinienia na skórze głowy, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na czas nieprzekraczający dni 7;
- w grudniu 2018r. przewrócił na podłogę, rzucił się na pokrzywdzoną z pięściami, w wyniku czego doznała zasinienia lewego oka, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na czas nieprzekraczający dni 7,

tj. o popełnienie czynu z art. 207§1 k.k. w zb. z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 23 kwietnia 2021r. (sygn. akt II K (...)) oskarżonego uznano za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i skazano na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podst. art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§2 k.k. i art. 73§2 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata.

Apelacje od tego orzeczenia wywiedli oskarżony i jego obrońca podnosząc w nich zarzuty dotyczące błędu w ustaleniach faktycznych oraz rażącej niewspółmierności kary i wnosząc o uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o warunkowe umorzenie postępowania na okres próby wynoszący 2 lata.

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 28 lipca 2021r., sygn. akt II Ka (...), zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że okres próby przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności obniżył do roku, a w pozostałym zakresie utrzymał go w mocy.

Wyrok ten na niekorzyść skazanego w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżył kasacją Prokurator Generalny podnosząc zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 70§2 k.k., polegającego na dokonaniu, w wyniku kontroli odwoławczej zaskarżonego osobistą apelacją oskarżonego oraz apelacją jego obrońcy wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 23 kwietnia 2021r., sygn. akt II K (...), skazującego T. Z. za popełnienie przestępstwa z art. 207§1 k.k. w zb. z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia

wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, częściowej zmiany wyroku Sądu I instancji poprzez obniżenie wymiaru okresu próby określonego w pkt II jego części dyspozytywnej do roku, w sytuacji, gdy zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w przypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy, który popełnił przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, okres próby wynosi od 2 do 5 lat.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w S. w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k., co pozwalało na rozpoznanie jej i uwzględnienie na posiedzeniu.

Bezsprzecznie w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy dokonując zmiany wyroku Sądu I instancji uczynił to z obrazą art. 70§2 k.k.

Sąd Rejonowy co prawda ani w opisie przypisanego czynu ani w uzasadnieniu swego wyroku – co już jest ewidentnym uchybieniem, nie zawarł stwierdzenia wprost wskazującego na to, że oskarżony i pokrzywdzona wspólnie zamieszkiwali, lecz w obu tych dokumentach jako podstawę orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary wskazał art. 70§2 k.k.

W tej sytuacji, skoro Sąd Odwoławczy dokonał w tym zakresie odmiennych ustaleń, winien dać temu wyraz przynajmniej w swoim wyroku dokonując stosownej zmiany, poprzez przyjęcie, że podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary stanowi art. 70§1 k.k.

Skoro zaś tego nie uczynił, podstawą ową pozostawał nadal art. 70§2 k.k., który nie pozwala na określenie okresu próby na rok, ponieważ najniższy okres próby unormowany w tym przepisie wynosi 2 lata.

W tej sytuacji, zarzut podniesiony w kasacji okazał się w pełni uzasadniony, a zaskarżony kasacją wyrok należało uchylić w części orzekającej o karze i sprawę w tym zakresie przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Odwoławczemu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy powinien raz jeszcze rozpoznać wniesione środki odwoławcze, a przy orzekaniu, w sposób prawidłowy, zastosować art. 70§1 lub 2 k.k.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.